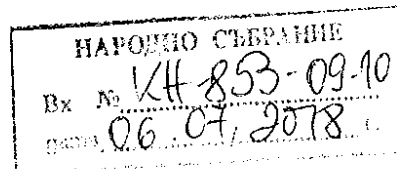

**ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА КОМИСИЯТА ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

На Ваш № КН-853-09-10. от 22.06.2018 г

Относно: Законопроект за българския език

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО Дамянова,

Във връзка с Ваше писмо изразявам следното становище относно внесения в Комисията по образованието и науката законопроект за закон за българския език.

По същество съдържанието на внесения законопроект се занимава с **употребата** на българския език, а **не с българския език** като езикова система, която се използва в писмената и устната комуникация. Предметът на предлагания закон не би могъл да се свърже с обществените отношения, свързани с българския книжовен език, а само с употребата на съвременния български книжовен език в официална (институционална, публична, напр. медийна, научна, делова) среда. Същността на всеки естествен език, спецификата на фонетиката, граматиката и лексиката му, както и езиковите процеси, протичащи на различните равнища, не биха могли да се уреждат със закони от типа на предлагания проект. Функционирането на езика се кодифицира в други текстове, които в случая с българския език се подготвят от специалистите от Института за български език при БАН.

Формулировките в чл. 1. (1) 3. показват непознаване на спецификата на езиковите процеси, тъй като правилата на книжовния език се определят в съответните кодификационни документи – академичните граматики и речници, а не в закон.

Дефинирането на понятието „майчин език“ в чл. 6 (2) е неприемливо, тъй като е неясно, защото в случая не е достатъчно само сферата и ситуацията – в текста на законопроекта общуване в семейството, да са определящи за езиковата идентификация.

Текстовете на чл. 15 не съответстват на актуалната езикова ситуация у нас и в българските езикови общности зад граница. Диалектите отдавна не са източник за попълване на речника на книжовния български език, а начините да се спре навлизането на чужди думи чрез предлаганото в чл. 15 (3) не са в съзвучие с процесите в лексиката на нашия език, за който пуризмът не е типичен. Неясен е обектът, към който е насочен текстът на чл. 16.

Тъй като съм запозната с вариант на законопроект със сходно съдържание, който беше внесен в Комисията по образованието и науката при Четиридесет и третото народно събрание и обсъждан на различни равнища, с особено незадоволство констатирах, че настоящият законопроект се различава от стария само по това, че е добавена една нова глава – „Българският език в електронна среда“. На някои места във формулировките са направени езикови редакции, но за съжаление, вносителите не са се съобразили с изразение при обсъжданията мнения на филолози българисти, като са запазили Глава седем. Създаването на подобен орган – Съвет за българския език, няма да повлияе върху процесите вътре в езиковата система. Идеята за намеса в речника и граматиката чрез администриране и законови санкции не е в съзвучие с начините и пътищата, по които се е развивал и се развива съвременният български книжовен език.

Поради посочените неточности и неясноти, свързани с предмета, целите и очакваните резултати, не бих могла да подкрепя идеята за уреждане на употребата на съвременния български книжовен език чрез подобен закон.

05.07.2018 г.

С уважение,

Проф. д-р Йовка Тишева

Ръководител на Катедрата по български език
Факултет по славянски филологии
СУ „Св. Климент Охридски“